

## OBSERVAT. SIDEREAE

vergit primo loco dicamus, quam facilius intelligentiae gratia in duas partes distinguo, alteram nempe clariorem, obscuriorem alteram: clarior videtur totum Emisphaerium ambire, atque perfundere; obscurior verò veluti nubes quaedam faciem ipsam inficit, maculosamque reddit; istae autem maculae suboscurae, & satis amplae unicuique sunt obviae, illasque æuum omne conspexit; quapropter magnas, seu antiquas eas appellabimus, ad differentiam aliarum macularum amplitudine minorum, at frequentia ita constitarum, ut totam Lunarem superficiem, praesertim verò lucidiorem partem conspergant; hae verò à nemine ante nos observatae fuerunt; ex ipsarum autem saepius iteratis inspectionibus, in eam deducti sumus sententiam, ut certò intelligamus, Lunae superficiem, non perpolitam, æquabilem, exactissimaeque sphaericitatis existere, ut magna Philosophorum coors de ipsa, deque reliquis corporibus coelestibus opinata est, sed contra inaequalem, asperam, cauitatibus, tumoribusque confertam, non secus, ac ipsiusmet Telluris facies, quae montium iugis, valliumque profunditatibus hinc inde distinguitur. Apparentiae verò ex quibus haec colligere licuit eiusmodi sunt.

Quarta aut quinta post coniunctionem die, cum splendidis Luna sese nobis cornibus offert, iam terminus, partem obscuram à luminosa diuidens, non æquabiliter secundum ovalem lineam extenditur, veluti in solido perfectè sphaerico accideret; sed inaequabili, aspera, & admodum sinuosa linea designatur, veluti apposita figura representat. complures enim veluti excrecentiae lucidae ultra lucis tenebrarumque confinia in partem obscuram extenduntur, & contra tenebricosae particulae intra lumen ingrediuntur. Quinimo, & magna nigricantium macularum

## RECENS HABITAE.

8

cularum exiguarum copia, omnino à tenebrosa parte separatarum, totam ferè plagam iam Solis lumine perfusam undiquaque conspergit, illa saltem excepta parte quae magnis, & antiquis maculis est affecta. Adnotauimus autem, modo dictas exiguas maculas in hoc semper, & omnes conuenire, ut partem habeant nigricantem locum Solis respicientem; ex aduerso autem Solis lucidioribus terminis, quasi candentibus iugis coronentur. At consimilem penitus aspectum habemus in Terrae circa Solis exortum, dum valles nondum lumine perfusas, montes verò illas ex aduerso Solis, circumdantes iam iam splendore fulgentes intuemur. ac veluti terrestrium cauitatum umbræ Sole sublimiora petente imminuuntur, ita & Lunares istae maculae, crescente parte luminosa tenebras amittunt.



Verum.